

fortitudine sua. misit illos praedicare. Circumcinctus in potentatu. & motum ē mare & comotum ē sēl'm. & coepit
persequi scōs eius. Circumcinctus in potentatu. qui conturbas fun-
dum maris. Nō dixit conturbas mare sed fundum maris. Fundum
maris ē cor impiorum. Sicut enim a fundo uehementius omni mo-
uentur. & fundus continet omnia. Si quicquid pcessit p linguam.
p manus. p potestates diuersas. ad persecutionem ecclesiae. a fundo
pcessit. Si enim non esset radix iniquitatis in corde. non illa omnia
pcederent aduersus xp̄m. fundum conturbauit. forte ut &
fundum exhauriret. Nam in malis quibusdam exhausit mare a fun-
do. & posuit mare desertum. Dicit illud alius psalmus. Qui con-
uerit mare in aridam. Omnes impii & pagani qui crediderunt
mare erant. terra facta sunt salis fluctibus. primo steriles.
postea iusticiae fructu fecundi. Qui conturbas fundum maris
sonum fluctuum eius quis sufferet.

Quid est qui sufferet? Quis homo sufferet? Sonū fluctuum ei-
us non est sublimitatum sēli. Sed unde sufferuntur? Quia pre-
parat montes in fortitudine sua. Quid ergo dixit qui sufferet?
hoc ait nos ipsi p nos ipsos sufferre illas persecutiones nō
possemus. nisi ille daret fortitudinem. Qui conturbas fundum
maris sonum fluctuum eius. Quis sufferet? Turbantur
Gentes. **P**rimo turbantur. Sed illi montes parati in for-
titudine xp̄i. Numquid turbati sunt? Turbatum ē mare.
Elision est in montem. mare fractum ē. montes in concussio-
nem serunt. Turbantur gentes & timebunt omnes. Ecce iam
omnes timent. Antea qui conturbati erant timent iam
omnes. Non timebunt xp̄iam. & timebunt iam xp̄iam. omnes
qui persequerantur. modo timent. Superant enim ille qui

itionem dñi tuus. ne lucro capiaris. cum tibi dicit in cor-
de. Noli attendere quod mundus pmit-
tit. sed quod pmitte conditor mundi. Adtendis quod tibi
pmitte dñs faciendi iusticiam. contempnis quod tibi pmit-
tit homo. ut abducatur iusticiam. ut adducat ad iniusticiam.
Noli ergo adtendere quod mundus pmitteat. sed quod condi-
tor mundi. & habebis exitum mane p dñm ut rēbū dicentis.
Quid pdest homini sitotum mundum lucrare. animę autē
suae detrimentū patiatur. Sed ille qui te pmissu solu-
cro corrumpere & ad iniquitatem adducere non potu-
it. minabitur poenas. & conuertit se ad inimicitias.
& incipit tibi dicere. si hoc non feceris. ego ostendam. ego
faciam. habebis me inimicum. Primo cum lucrum p-
mittebat. manebat. modo iam uespera scit. tibi
satisfactus est. sed quid dedit tibi exitum mane. dabit & ues-
pere. Quomodo contempsisti mane sēli. excludit dñm. si con-
temne & uesperam ex passionibus dñi. ut dicas anime tu-
ae. Quid mihi amplius facturus est iste. quam passus est
p me dñs meus. ut teneam iusticiam non consentiam
iniquitatem. Seuiat in carne. frangatur muscipula. & uo-
labo addñm meum qui mihi ait. Nolite timere eos qui
corpus occidunt animam autem non possunt occidere.
& de ipso corpore. securitatem dedit dicens. capillus
capitis ur̄i non periet. Magnifice hic posuit. delectabis
exitus mane & uespere. Si enim non delectat ipse exi-
tus. non laborabis exire inde. Mitte caput in lacrum
pmissum. si non te delectat pmissio saluatoris. & rursus ce-
dis temptanti. & terrenti. Si non te delectat. Non timeas.

Bl. 518.
lat. fol.
740.
f. 160r

Blu. lat. for. Ho

160r

160^r

Blu. St B.
lat. fol.
740,
f. 165^r

dictio dñi & consequens ut & nos benedicamus dñm. Illa pluuia
iste fructus ē. Ergo tanquā redditur fructus agricolae dō con-
pluuium nos & colimus. canemus ista deuotione. non sterili.
non manu uoce. sed uero corde. Aptissime. enim dñs pater
dictus ē agricola. Apostolus dicit. De agricultura. di aedifi-
catio estis. In rebus huius mundi uisibilibus. uis non est aedi-
ficium. & aedificiū non ē uinea. Nos autem uinea dñi sumus.
quia colit nos ad fructum. Aedificiū dñi sumus. quia colit nos
habitat in nobis. Et quid ait idem apostolus. Ego plantavi.
apollorigauit. sed dñs incrementum dedit. Ergo neque qui
plantat ē aliquid. neque qui rigat. sed qui incrementum dat
dñs. Ille ergo incrementum dat. Numquid forte istisum agri-
cole. Agricola enim dicitur. qui plantat. qui rigat. Dixit
item apostolus. Ego plantavi. apollorigauit. Querimus
unde ipse iam fecerit. respondit apls. Non ego autem. sed
gratia dñi mecum. Ergo quocumq; tu uerteris. siue per angelos
dñi inuenies agricolam tuum. siue per pphas. ipse est agri-
colatus. siue per aptos. eundem ipsam agnosce agricolam tuū.
Quid ergo nos. fortasse operari sumus agricolae illius. & hoc ip-
sum ab ipso imperis auribus. & ab ipso donata gratia. Ipse er-
go colit. & incrementum dat. Agricola autem homo uineam co-
lit hactenus ut arx. pōtē. adhibeat cōtera quae pōtuerint ad a-
griculturam diligentiam. Pluere uineae suae non potē. Quod
si forte irrigare potest. decius potest. Ipse quidem ducit in-
riguum. sed dñs implet fontem. Postremo in uinea sua increm-
tum dare sarmentis non potē. formare fructus non potest.
Modificare semina non potest. tempota gignendi temperare
non potest. Dñs autem qui omnia potest. agricolam ē. Secu-

ipse pñs successus facit permanere quod condidit. facit haec dñs
donat haec dñs. parum ē nobis dicere facit haec dñs. donat haec dñs
sed solus facit solus donat. Quid si enī facit haec dñs. sed facit haec
& aliquis nondñs. Facit haec & solus facit & sine causa ista pñs uirt
uel ab hominibus uel a demonibus. & quae quae bona accipiunt in
mucidi. Ab illo accipiunt. Quomodo cupiuntur & putant se
ab aliis puniri. nescientes ab illo puniuntur. sic & cum ueg & autur
implentur se. saluantur. liberantur. & si luc nescientes uel ho-
minibus uel demonibus. uel angelis tribuunt. non habent ni-
si ab illo penes quem potestas ē. omnium. Ad hoc dixerimus haec
fr̃s. ut quis quis & iā ista terrena forte uel propt̃ supplementa
necessitatis. uel propt̃ aliqua infirmitatem desiderat. non sit si
ab illo desideret & qui est fons omnium bonorum. & creator um-
uerforū. sed alia sunt dona quae datur dñs & inimicis suis. alia
quae non seruat nisi amicis suis. Quae sunt dona quae datur
amicis suis. Ea quae in uinea. Nē enī soli boni plenae habent
dñm nos rebus necessariis. aut soli boni uel salui facti sunt uel ab
egritudine cūalescunt. aut soli boni filios habent. soli boni pe-
cuniam soli boni cōtera ab ipso hucuntur temporali atq; transcur-
renti habent haec & mali. & aliquando defunt boni. sed & defunt
& mali. & plerumq; illis magis. quam illis. Aliquando illis. quā
istis potius habundant. Per mixta ista temporalia. dñs uoluit.
Quasi si soli boni eadē & putarentur & mali propt̃ haec colendum.
Rursum si ea soli mali datur. timent boni infirmi conuerſi. ne
ista illis forte deessent. Cēnī adhuc uinea infirma. minus
capax regni dñi. nutrire illam debet & dñs agricola noster. Nam
& quae arbor iam tempestates robore sustinet. cum de terra
nascetur herba erit. Nouit ergo agricola. non solum

Blu. lat. fol. 740

165r

Hand T

165^r